

خبر

«توسعه» در اندیشه

آیت‌الله هاشمی‌رفسنجانی

● مراسم گرامیداشت آیت‌الله هاشمی‌رفسنجانی، در منطقه آزاد چابهار برگزار شد. در این مراسم احمد میدری، معاون وزیر تعاون، کار، رفاه و تأمین اجتماعی، حسین نصیری، دبیر اسبق شورای عالی مناطق آزاد کشور و عبدالرحیم کردی مدیرعامل سازمان منطقه آزاد در سخنانی وجوه مختلف اندیشه رئیس فقید مجمع تشخیص مصلحت نظام را بررسی کردند.

عبدالرحیم کردی، مدیرعامل سازمان منطقه آزاد چابهار با بیان اینکه باور من بر این است که آیت‌الله هاشمی‌رفسنجانی پایه‌گذار و مبدع بسیاری از تفکرات اقتصادی در کشور بودند، گفت: ایشان در زمینه توسعه، صاحب فکر و اندیشه بود و در قانون‌گذاری و اجرا نیز این مسئله را دنبال کرد. انقلابی که در دوران سازندگی در ایجاد زیرساخت‌ها صورت گرفت، هنوز هم مشابهی ندارد. مناطق آزاد را ایشان برای اولین‌بار وارد عرصه اقتصادی کشور و تعریف آن را ارائه کردند.

کردی با تأکید بر اینکه ما امروز در دوران پساتحریم می‌خواهیم با دنیای خارج ارتباط برقرار کنیم، گفت: امروز نیازمند ارتباط مؤثر و اتصال‌دهنده هستیم تا بتوانیم فناوری و دانش مدیریت روز دنیا را به کشور بیاوریم. ما به بنگاه‌های اقتصادی نیاز داریم که بتوانند فصل مشترک مناسبی با بنگاه‌های اقتصادی مطرح دنیا پیدا کنند. ما نیازمند نیروی متخصصی هستیم که دانش و تجربه مدیریت جهانی داشته باشد و در اینجاست که مناطق آزاد می‌تواند نقش مهمی ایفا کند. من تصور می‌کنم اندیشه آیت‌الله هاشمی در مناطق آزاد امروز می‌تواند بیش از هر زمان دیگری برای ما سرمشق باشد. وی ادامه داد: آیت‌الله هاشمی در دیداری که سال ۹۵ با مدیران مناطق آزاد داشتند، اشاره کردند زمانی که مسائل منطقه آزاد را دنبال می‌کردند، هر یک از وزرا که در ارتباط با مسائل مناطق آزاد تعلل و تأخیر می‌کرد، شخما ورود پیدا کرده و تذکر می‌دادند و این نشانه اهمیتی است که برای مناطق آزاد قائل بودند. در ادامه مراسم حجت‌الاسلام احمدعلی قاسمی‌زاده، امام‌جمعه موقت شهرستان چابهار سخنرانی کرد. وی گفت: بهترین روابط ما با کشورهای مسلمان در دوران ریاست‌جمهوری آیت‌الله هاشمی شکل گرفت. در زمینه وحدت در کشور ما نیز ایشان نگاه فراقومیتی داشت. نمونه آن نیز چابهار ماست. بیشتر اقدامات در زمینه توسعه چابهار در دوران ریاست‌جمهوری ایشان صورت گرفت.

حسین نصیری، دبیر سابق شورای عالی مناطق آزاد نیز با بیان اینکه توسعه نیازمند منابع مادی و معنوی است، گفت: مهم‌ترین منبع ما برای توسعه نفت است که حدود ۷۰ درصد بودجه کشور از آن طریق تأمین می‌شود. ۸۰ درصد ارز کشور نیز از طریق فروش نفت تأمین می‌شود. ما نیازمند منابع جدید هستیم که بتوانند کشور را سامان دهد. ما ۱۵ کشور همسایه داریم که می‌توانیم از طریق آنها ارتباط بیرونی پیدا کنیم. نصیری با اشاره به گزارش سازمان تجارت جهانی درباره ایران افزود: طبق این گزارش کشور ما تنها به دلیل جغرافیایی که دارد، می‌تواند تا ۲۰ درصد در اقتصاد جهانی تأثیرگذار باشد و در شکل منطقی‌تر آن تا ۱۰ درصد. احمد میدری، معاون وزیر تعاون کار، رفاه و تأمین اجتماعی با بیان اینکه همه خاطرات زیادی از آیت‌الله هاشمی دارند، گفت: بزرگداشت این فرد آسان نیست، یکی از دستاوردهای ایشان همین مناطق آزاد بود. مناطق آزاد ایجاد شد تا کانالی برای ارتباط ایران با دنیا باشد. مناطق آزاد تأسیس شد تا هم به رفاه مردم منطقه کمک کند و هم مکانی برای جذب سرمایه و دانش فنی خارجی باشد.

وی ادامه داد: به این سؤوال پاسخ‌های زیادی داده شده است که چرا ما نمی‌توانیم از ظرفیت‌هایی که داریم به‌درستی استفاده کنیم؟ نظریه‌پردازان توسعه تلاش بسیاری داشته‌اند که به این سؤوال پاسخ دهند. این‌ها پاسخی که از سوی اندیشمندان جهانی توسعه به این مسئله داده شده، این است که اگر در کشور نخیکان سیاسی و صاحبان قدرت با یکدیگر ائتلاف کنند و توافق نظر داشته باشند، این کشور می‌تواند ثبات مدیریتی پیدا کند و براساس آن ثبات، امکان توسعه وجود دارد. علت بی‌ثباتی کشور این است که دو جناح سیاسی اصلی کشور به دنبال حذف یکدیگر هستند. یعنی وقتی یک مدیر از یک گرایش سیاسی می‌آید، رقبای سیاسی خود را حتی اگر افراد سید نباشند، حذف می‌کند چون به آنها اعتمادی ندارد.

میدری با تأکید بر اینکه آقای هاشمی در دو دهه پایانی حیات خود تلاش می‌کردند هرکسی که به نظام اعتقاد دارد، از نظام حذف نشود و باقی بماند، گفت: امروز متخصصان توسعه می‌گویند ائتلاف نیروهای سیاسی، یکی از اصلی‌ترین پیش‌شرط‌های توسعه است و در بزرگی آقای هاشمی همین بس که در دو دهه پایانی حیات خود، تلاش کرد این الگو را محقق کند. هاشمی در ویدئویی که از وی منتشر شد، می‌گوید من در میان دو سنگ آسیاب صدای خردشدن خود را شنیدم. یعنی از سوی هر دو جناح آقای هاشمی تحت فشار قرار داشته.

چهار سال از زمانی که اجلاس جهانی داووس، نابرابری اقتصادی را بزرگ‌ترین تهدید برای ثبات اجتماعی اعلام کرد و همین‌طور سه سال از زمانی که بانک جهانی اهداف دوگانه خود را – پایان‌بخشیدن به فقر و نیاز به تکوین رفاه همگان – ارائه کرد، می‌گذرد. از آن زمان تاکنون، با وجود امضا وتعهد رهبران جهان برای کاهش نابرابری، شکاف بین فقیر و غنی بسیار گسترده‌تر شده است. این وضع نمی‌تواند ادامه یابد. به گفته اوپاما در آخرین سخنرانی در اجلاس مجمع عمومی سازمان ملل در سپتامبر ۲۰۱۶: «در جهانی که یک درصد انسان‌ها کنترل ثروتی برابر با مجموع ۹۹ درصد دیگر را در دست دارند، هیچ ثباتی وجود نخواهد داشت.» درعین‌حال از نابرابری جهانی نیز کاسته نشده است:

● از سال ۲۰۱۵، یک درصد ثروتمندترین افراد، صاحب ثروتی بیش از ۹۹ درصد دیگر شده‌اند.

● هشت مرد ثروتی با ثروت نیمه فقیر جهان دارند.

● تا ۲۰ سال آینده، تنها ۵۰۰ نفر ثروتی بالغ بر ۲۰۱ تریلیارد دلار خواهند داشت- بیش از تولید ناخالص ملی هند، کشوری با ۱٫۳ میلیارد نفر جمعیت.

● درآمد ۱۰ درصد فقیرترین افراد در سننوات ۱۹۸۸ تا ۲۰۱۱، کمتر از سه دلار در سال افزایش داشته، درحالی‌که درآمد یک درصد ثروتمندترین افراد، بیش از ۱۸۲ برابر شده است.

● پژوهش‌های جدید در ایالات متحده از سوی اقتصاددان برجسته -توماس پیکتی- نشان می‌دهد که در ۳۰ سال گذشته، رشد واقعی درآمد ۵۰ درصد پایین‌ترین اقشار برابر با صفر بوده درحالی‌که درآمد یک درصد بالاترین اقشار، ۳۰۰ درصد رشد داشته است.

● پژوهش‌های جدید در ایالات متحده از سوی اقتصاددان برجسته -توماس پیکتی- نشان می‌دهد که در ۳۰ سال گذشته، رشد واقعی درآمد ۵۰ درصد پایین‌ترین اقشار برابر با صفر بوده درحالی‌که درآمد یک درصد بالاترین اقشار، ۳۰۰ درصد رشد داشته است.

● سوئمن ثروتمند جهان، کارلوس اسلیم، خدمات بیش از ۱۰۰ درصد تلفن‌های موبایل در جهان و بیش از ۶۵ درصد خطوط ثابت تلفن در مکزیک را در دست دارد، چیزی حدود دو درصد تولید ناخالص ملی. اینکه رشد نابرابری تهدیدی جدی برای جهان است و موجب ازم‌گسیختگی اجتماعی خواهد بود، مغفول مانده است. ادامه این امر موجب افزایش جرم جابایت و ناامنی شده، ناامنی مبارزه با فقر را تحلیل می‌برد و موجب ترس و ناآرامی اکثریت مردم را ایجاد امید به آینده تنها برای بسیار قلیل است. از زمان برکسیت تا کمپین انتخاباتی دونالد ترامپ، رشد فزاینده نزدیپرستی و سرخوردگی از سیاست و افزایش بیش از پیش علائم بی‌علاقگی گسترده مردم به ادامه وضعیت فعلی در کشورهای ثروتمند دیده می‌شود. وقتی همگان با قفل‌شدگی و رشدنکردن دستمزد، نبود امنیت شغلی و تعمیق شدید شکاف بین آنچه دارند و آنچه ندارند، مواجه شده‌اند، چرا چنین نباشد؟ چالش جدی، ایجاد الگرناتیو مثبت به جای گسترش و تعمیق تفاوت‌هاست. البته این تصویر پیچیده در کشورهای فقیر اندکی بهبود یافته است. صدها میلیون انسان در دهه‌های گذشته از فقر مطلق رهاشده شده‌اند که موجب سربلندی جامعه بشری است. بااین‌حال هنوز یک نفر از هر ۹ نفر، هر شب گرسنه می‌خواهد. امروز ۷۰۰ میلیون نفر که اکثر آنان را زنان تشکیل می‌دهند، با تغییرات در سال‌های ۱۹۹۰ تا ۲۰۱۰، دیگر در فقر شدید یا مطلق به سر نمی‌برند. تحقیقات نشان می‌دهد سه‌چهارم فقر شدید فعلی با منابع موجود – در جمله افزایش مالیات و کاهش هزینه‌های نظامی و سایر منابع در دسترس- قابل رفع

اقتصاد

اقتصاد انسانی باید در راستای منافع همگان ونه برای جمعی اندک به کار گرفته شود

اقتصاد در خدمت ۹۹ درصد

مترجم: هما کریمی‌راد

است. بانک جهانی به درستی اعلام کرده رهبران جهان بدون تجدید نظر جدی در اقدامات خود برای مبارزه با نابرابری، از رسیدن به هدف پایان‌بخشی به فقر شدید تا سال ۲۰۳۰ باز خواهند ماند. این وضعیت می‌تواند تغییر کند. پاسخ مناسب رفع نابرابری در تشدید جداسازی و تبعیض بین انسان‌ها نیست. «اقتصاد برای ۹۹ درصد» نشان می‌دهد چگونه شرکت‌های عظیم و فوق ثروتمندان باعث نابرابری شده‌اند و برای تغییر آنچه باید کرد و مفروضات غلط آنها را که به این شرایط دهشت‌بار منجر شده، به چالش می‌کشد. راه ایجاد جهانی عادلانه‌تر با اقتصادی انسانی که مردم آسیب‌دیده نیز از آن منتفع شوند - و تنها سود هدف نباشد - را نشان می‌دهد.

عوامل ایجاد نابرابری

از این واقعیت که بالاترین اقشار در جوامع، برندگان اصلی اقتصاد فعلی جهانی هستند، گریزی نیست. پژوهش‌های آکسفام مشخص کرده که در ۲۵ سال گذشته، آنچه یک درصد بالاترین قشر کسب کرده، از مجموع درآمد ۵۰ درصد پایین جامعه بیشتر بوده و به جای سریز ثروت از بالا به پایین، ثروت و درآمد به میزان باورنکردنی روه بالا مکیده شده است. چه عاملی موجب چنین شرایطی شده است؟ بنگاه‌ها و فوق ثروتمندان هر دو نقشی کلیدی در ایجاد این وضعیت دارند.

بنگاه‌ها، فعالیت برای اقشار ممتاز

تجار بزرگ در سننوات ۲۰۱۵ و ۲۰۱۶ شرایط خوبی داشته و سودهای کلانی کسب کرده‌اند. ۱۰ شرکت برتر جهان، روی‌هم‌رفته درآمد بیش از مجموع درآمد دولت‌های ۱۸۰ کشور جهان داشته‌اند. تجارت، مایه حیات اقتصاد بازار است و اگر در راه تأمین منافع همگان استفاده شود، جوامعی مرفه و عادلانه خواهیم داشت. اما وقتی بنگاه‌ها به‌طور فزاینده تنها برای ثروتمندان کار می‌کنند، رشد اقتصادی حاصله، از کسانی که بیش از همه به آن محتاج‌اند، دریغ می‌شود و برای ادامه سودرسانی به اقشار بالایی، شرکت‌ها ناگزیر به زیرپناهندن بیش از پیش سهم تولیدکننده و دستمزد کارگران بوده و با گریز از پرداخت مالیات نیز به‌ویژه فقیرترین مردمان را تحت‌تأثیر قرار می‌دهد.

فشار شدید بر تولیدکنندگان و کارگران
درحالی‌که مدیران اجرایی که بیشتر وجوه خود را به شکل سهام دریافت می‌کنند، از درآمدهای نجومی برخوردارند، درآمد تولیدکنندگان و دستمزد کارگران به

چیز؛ تمرکز بر بازگشت کوتاه‌مدت سرمایه به سهام‌داران و افزایش «سرمایه‌داری خوشاوندسالار».

سرمایه‌داری سهام‌دارمحور

در بیشتر نقاط جهان، بنگاه‌ها فقط معطوف به یک هدف شده‌اند: به‌حداکثر رساندن درآمد سهام‌داران. این امر نه تنها به معنای سود حداکثری در کوتاه‌مدت است، بلکه به معنای پرداخت سهم هرچه بیشتر از این سود به افرادی است که مالک آن هستند. در دهه ۱۹۷۰ در بریتانیا، ۱۰درصد سود به سهام‌داران پرداخت می‌شد؛ درحال‌حاضر این رقم به ۷۰ درصد رسیده است. افزایش مستمر سود پرداختی به سهام‌داران، کار برای ثروتمندان است؛ چراکه بیشتر سهام‌داران شرکت‌ها از ثروتمندان جوامع هستند. این امر خود دلیل افزایش نابرابری است. مؤسسات سرمایه‌گذاری عمومی مانند وجوه صندوق‌های بازنشستگی، سهم بسیار کمتری در بنگاه‌ها دارند. ۳۰ سال پیش، صندوق‌های بازنشستگی حدود ۳۰ درصد سهام شرکت‌ها را در بریتانیا داشتند، درحالی‌که این رقم اکنون به سه درصد کاهش یافته است. هر دلار سودی که به سهام‌داران پرداخت می‌شود می‌توانست به تولیدکننده یا کارگر پرداخت شود و به‌عنوان مالیات در خدمت همگان مصرف شود، یا در سرمایه‌گذاری در امور زیربنایی بنگاه‌ها یا نوآوری هزینه شود.

سرمایه‌داری خوشاوندسالار

همان‌طور که در گزارش و اسناد «اقتصاد برای یک درصد» آکسفام آمد، بنگاه‌ها در زمینه‌های مختلف مالی، استخراج، صنایع نساجی، داروسازی و... از همه قدرت و نفوذ عظیم خود برای تحت‌تأثیر قراردادن قوانین، مقررات و سیاست‌گذاری‌ها در کشورهای مختلف در راستای استمرار این سودآوری استفاده می‌کنند. برای مثال، شرکت‌های نفتی در نیجریه برای خود قوانین تأمین معافیت مالیاتی تدوین کرده‌اند. حتی در بخش تکنولوژی، بخشی که می‌توان آن را سطح بالا نامید، از سرمایه‌داری خوشاوندسالار بهره می‌برد. شرکت آلفابت، شرکت مادر گوگل، یکی از بزرگ‌ترین لابی‌گرهای واشنگتن بوده و دائماً در پی حذف مقررات ضدتراست و مالیات در اروپاست. سرمایه‌داری خوشاوندسالار به‌نفع ثروتمندان است؛ به‌جای کاستن از فقر و تأمین منافع عمومی فقط مدیران و صاحبان این بنگاه‌ها از آن بهره می‌برند. ادامه این وضعیت از یک طرف به معنای چالش بیشتر بنگاه‌های کوچک برای بقا و کاهش قدرت پرداخت مردم عادی در قبال کالاها و خدمات است و از طرف دیگر، افزایش قدرت بلامنازع صاحبان انحصارات، کارتل‌ها و بنگاه‌هایی است که با دولت نیز در ارتباطی نتگناگت هستند.

نقش فوق ثروتمندان در بحران نابرابری

با هر مقیاسی که بنگریم، در دوران فوق‌ثروتمندان زندگی می‌کنیم؛ «دوران مطلا» که پوششی پرتلاو بر انواع مشکلات اجتماعی و فساد کشیده است. آکسفام، فوق‌ثروتمندان را به‌عنوان افرادی که بیش از یک میلیارد دلار ثروت دارند، بررسی می‌کند. از هزارو ۸۱۰میلیارد معرفی‌شده در فهرست سال ۲۰۱۶ فوربز، ۸۹ درصد مرد و ثروتی بیش از ۶٫۵ تریلیون دلار، بیش از ثروت ۷۰ درصد فقیر همه جهان را دارا هستند. اگرچه برخی از میلیاردرها خودساخته‌اند و با کار و تلاش و هوش خود به ثروت دست یافته‌اند؛ اما براساس تحلیل‌های آکسفام، یک‌سوم ثروتمندترین میلیاردرها، ثروت خود را به ارث برده و ۴۳ درصد نیز از خوشاوندسالاری بهره‌مند شده‌اند.

گزارش آکسفام برای اجلاس داووس سوئیس ژانویه ۲۰۱۷

ادامه از صفحه ۵

عزم ملی برای رفع چالش‌های صادرات در پساتحریم

سازمان تأمین اجتماعی می‌تواند همسو با رهنمودهای مقام معظم رهبری در حمایت و قدردانی از صادرکننده حداقل بخشی از وجوه پرداختی سهم کارفرمای صادرکننده را مشمول معافیت یا تخفیفات و در این رهگذر مشارکت ملی کند. از این‌رو چنانچه کلیه سازمان‌های دولتی رویکردی ویژه برای حمایت از صادرکننده فراهم کنند، بی‌تردید سرمایه‌های سرگردان به تقویت صادرات غیرنفتی معطوف خواهد شد؛ ضمن اینکه با این مشارکت عمومی نرخ قیمت تمام‌شده کالا برای صادرات کاهش خواهد یافت و زمینه رقابت با محصول مشابه خارجی با وجود مزیت‌های نسبی در کشور فراهم خواهد شد. بنابراین توسعه صادرات غیرنفتی در اقتصاد مقاومتی مبتنی بر عزم گسترده و اراده ملی است و این دیدگاه باید در لایه‌های مختلف نظام اجرایی کشور نهادینه شود. در نظام قضائی کشور قانون‌گذار برای روحانیت، قضات، وکلا، نیروی انتظامی و پزشکان که هریک از آحاد مختلفی از جامعه هستند، با درنظرگرفتن دادگاه‌های اختصاصی و بعضاً تدوین آیین‌های دادرسی جداگانه، کلا فضای مستقل و متفاوتی از سایر اقشار جامعه ایجاد کرده است، حال آنکه صادرکنندگان از این فضای حمایتی و اختصاصی کاملاً محروم هستند و با وجود تخصصی‌بودن نوع مشکلات در قانون هیچ آیین دادرسی مستقلی برای حمایت از صادرکنندگان پیش‌بینی نشده است. از سوی دیگر متأسفانه بخش صادرات فاقد متولی و مدیریت متمرکز و قدرتمندی است که تصمیمات آن نافذ در سایر سازمان‌ها باشد. در شرایط فعلی مراکز دولتی هریک مقررات مستقلی دارند که علاوه بر مزاحمت‌های دست‌وپاگیر اداری هیچ‌گونه حمایتی از صادرکنندگان در آن مشهود نیست. پیام این موارد آن است که صادرکننده تنها و دور از هرگونه حمایت صرفاً به جهت عشق به کارآفرینی و اشتغال‌زایی با وجود رنج و موارت، مبادرت به صادرات می‌کند. کدر یکی از مصادیق خالی از لطف نیست. همان‌گونه که مستحضرید برای واردات مواد اولیه از محل ورود موقت ناگزیر به صادرات هستیم. حال اگر صادرکننده به هر دلیل نتواند هرچند ناچیز از تعهدات، صادرات انجام دهد، با وجود اینکه با سپرده‌گذاری تسویه را تضمین کند، سریعاً از طریق کمره صادرات می‌شود و این‌نقص قانون است درحالی‌که صادرکننده با تأدیه وجه و سپرده‌گذاری نباید مجازات شود، ضمن اینکه ترجیحاً ممنوع واردات نه اینکه ممنوع صادرات شود. به هر حال تدوین چنین قوانینی بر آن دلالت دارد که اقتصاد کشور واردات‌محور است و براساس توسعه صادرات غیرنفتی نیست و از این قبیل موارد بسیار داریم که از حوصله این مقال خارج است. هم‌اکنون در حال تکمیل این طرح هستیم تا از طریق اتاق‌های بازرگانی چند استان و نیز برخی انجمن‌ها به عنوان بسیج عمومی برای رفع چالش‌های پساتحریم به مدیران عالی اجرائی کشور اطلاع‌رسانی شود و مورد مطالعه عمومی صادرکنندگان محترم قرار گیرد؛ «به امید فردایی بهتر با مشکلاتی کمتر و توسعه صادرات با ارزش افزوده بیشتر».

❖ **مدیرعامل و عضو هیئت‌مدیره شرکت کندر**
❖ **عضو هیئت‌مدیره انجمن صادرکنندگان صنعتی، معدنی و خدمات مهدی**

آگهی مناقصه عمومی ۹۵/م/۲۲

دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی مازندران

دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی مازندران در نظر دارد بااستناد ماده ۴۶ آیین‌نامه مالی و معاملاتی دانشگاه از طریق **مناقصه عمومی یک مرحله ای** نسبت به واگذاری خدمات مربوط به **تهیه، طبخ و توزیع غذا، تعمیر، نگهداری و راهبری تاسیسات** واحدهای تابعه مستقر در شهرستان های (کلوکاه، بهشهر، نگا، ساری ، قائمشهر، سوادکوه ، جویبار، فریدونکنار، آمل، محمودآباد، نور، نوشهر، چالوس، تنکابن و رامسر). **ایاب و ذهاب کارکنان ستاد مرکزی ، خدمات عمومی** بیمارستان های حضرت فاطمه زهرا(س) ساری شهدای زرباب، مرکز جامع بیماران کلویو شهروند، بیمارستان امام خمینی (ره) آمل ، مرکز جامع سرطان ، خدمات پرستاری بیمارستان‌های مندرج در منطقه یک، دو و سه و خدمات دندانپزشکی دانشکده دندانپزشکی به بخش خصوصی اقدام نماید. لذا از شرکت های واجد شرایط جهت دریافت اسناد طبق برنامه زمان بندی ذیل (بج‌ینج شنبه ها و ایام تعطیل) برای دریافت حضوری دعوت بعمل می آید.

- مهلت دریافت اسناد از مناقصه گراز:** از روز **شنبه** مورخ **۱۳۹۵/۱۱/۹** تا ساعت **۱۵/۳۰** روز **چهارشنبه** مورخ **۱۳۹۵/۱۱/۱۳**.
- مدارک مورد نیاز جهت دریافت اسناد در دانشگاه:** معرفی نامه کتبی از شرکت.
- مهلت تحویل پیشنهاد به مناقصه گراز:** تا ساعت **۱۵/۳۰** روز **شنبه** مورخ **۱۳۹۵/۱۱/۲۳**.
- مبلغ تضمین شرکت در فرآیند ارجاع کار:** به **صورت نقدی** واریز به شماره حساب **۵۵۶۰۳۱۲۲۱۱** بانک ملت شعبه میدان امام (ره)

ساری با **ضمانت نامه بانکی معتبر** که مدت اعتبار سر رسید ضمانتنامه بانکی باید حداقل سه ماه پس از تاریخ پیشنهاد قیمت باشد..

(بر اساس **جدول شماره دو** مندرج در اسناد مناقصه).

محل دریافت اسناد:

- پایگاه ملی اطلاع رسانی مناقصات کشور به آدرس : **WWW.iets.mporg.ir**.
- ۲- ساری- سه راه جویبار- دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی مازندران- طبقه همکف- مدیریت امور پشتیبانی و خدمات رفاهی واحد نگهداشت، قراردادهاو واگذاری.

- تحویل پیشنهادات:** ساری- سه راه جویبار- دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی مازندران- طبقه چهارم- دفتر حراست دانشگاه . کد پستی : ۴۸۱۵۷۳۳۹۷۱
- زمان گشایش پیشنهادها:** بر اساس **جدول شماره یک** مندرج در اسناد مناقصه در دفتر مدیریت امور پشتیبانی و خدمات رفاهی دانشگاه.
- واحد نگهداشت، قراردادهاو واگذاری دانشگاه** با شماره تلفن **۰۱۱-۳۳۰۴۴۱۰۹** آماده پاسخگویی به سوالات می باشد.

دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی

مازندران